

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Per Illvstri Ac Reverendissimo Domino D. Gaspari Nemio Sacræ Theologiæ
Doctori Antverpiensivm Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

PERILLVSTRI
AC REVERENDISSIMO DOMINO
D. GASPARI NEMIO
SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORI
ANTVERPIENSIVM
EPISCOPO.

VIVS potissimùm nomini hos R. P.
LEONARDI LESSII Auunculi mei
posthumos foetus inscriberem, diu delibe-
randum non fuit. Tutore egebant poten-
te, docto, beneuolo: vtpote proprio dudum
parente orbat. In quo hæc magis coniuncta, quàm in
Te, REVERENDISSIME DOMINE? Potentiam, dignitas quâ po-
tiris, adfert. Doctrinæ Tuæ, quantumuis à proprijs ab-
horreas laudibus, ipse tamen præco fuisti, cùm pridem
Duaci eximij Sacræ Theologiæ Doctoris ac Magistri,
non modò gessisti titulum, sed & munus præclarè obiui-
sti. Benevolentiam vel hoc nomine experimur, quòd in
Societate nostra vixerit bona Tui pars, duo Fratres Tui
HENRICVS & IOSEPHVS: quibus viris, etsi nihil Tui causâ
deberemus quòd propter illos amicior sis, suâ tamē ipso-
rum obstricti sumus quàm plurimùm. De HENRICO nu-
per vitâ functo, sic ad nos Bruxellis perscriptum: *Virum*
amisit Bruxellense Collegium domesticis externisque amabilem & fru-
ctuosum; studiosum non minùs suæ, quàm aliena perfectionis; Religiosa
disciplina, regularum omnium, & paupertatis potissimùm observantem;
diuina voluntati iuxta Obedientia interpretationem adimplenda vnicè
deditum: virum, qui vinceret benè agendi dexteritate, temporis velo-
citatem; obsequiorum promptitudine, amicorum desideria; fraudes ac
Aula laruam, candore & simplicitate; laborem & vigiliis, præstanti
diligentia; amaritudinem atque angustias morbi, inuictâ patientiâ;
mortem denique ipsam, constanti in aterni Numinis decretum resigna-
tionis & caritate. Hæc de HENRICO dicta, etiam in IOSEPHVM
cadunt.

)

cadunt.

cadunt. Illius tu quidem imaginem nuper exprimi ius-
sisti; sed in vno mores habes vtriusque. Si HENRICVS
MORVM SVAVITATE OMNIBVS CARVS, INDEFESSA CARITATE OMNIBVS
VTILIS, talis pridem fuerat IOSEPHVS: cuius propterea quan-
tumuis pridem demortui non minùs recens est memo-
ria. Cui enim excidant vel illæ ingenij, prudentiæ, &
facundiæ dotes, quibus summa quælibet decora sperare
poterat, nisi Societatis nostræ humilitatem honoribus
omnibus prætulisset: vel religiosæ illæ virtutes, quibus
cùm Deo hominibusque carus esset, Tuum imprimis
animum ita conciliauit, vt dubitari posset in eo amando
plusne virtuti, an naturæ dares. Est quòd & ego gaudeã
peculiarem mihi necessitudinem cum eo intercessisse,
quæ eo die cœpta, quo simul in Societatem venimus; au-
ctã, cùm simul omnia, quibus suos sibi Societas aptat,
studia percurrimus: eius morte finita non est, cùm Tu
super sis, quem pro eo diligam. Nec hoc mihi sic est pro-
prium, vt non cum pluribus sit commune. Tu enim vt
nobis fratrum Tuorum desiderium subleuas, ita nostros,
qui eos amauius, animos ad Te conuertis, non assiduo
tantùm de nobis benè merendi studio, sed etiam morum
cum illis similitudine. Præterquam enim quòd cum re-
ligiosa humilitate Tua nequeat dignitas comparari, quã
illi similes fuerunt inter se, tam Tu es vtrique. Et mo-
rum quidem suauitatem à patre hausistis, quem præter
ceteras dotes, comis agendi ratio cum facundia, multa-
rumq; linguarum peritia coniuncta sic apud imos iuxta
ac summos gratiosum fecit, vt Petro Ernesto Comiti
Mansfeldio Belgium tum gubernanti, quem ob ciuitatis
Siluæducentis (cui erat à Secretis) negotia conuenire fre-
quentiùs oportuerat, ad litterarum vsque commercium
familiaris esset. Sed qualecumque id est, quòd patris Tui
comitatem viri Principes amauerint: plus est quòd pau-
peres deprædicent Tuã; in quos non comis tantùm, sed
& liberalis es: & quasi amplitudini benignitatis Tuæ,
Diecefis

Dioecesis Tua non sufficeret ; non modò Siluæducis in patria Tua, sed in ipsa etiam Hibernia quæsitum is, quos eleëmofynis iuues. Nec in hos benignior, quàm eorum, quibus reuerentiam debes, maximè Apostolicæ Sedis es obseruantior: exempla per se patère mauis, quàm à me vulgari. Quid de religione in Deum & pietate dicam? Vt Te sibi totum vendicet curæ quas habet annexas dignitas Tua, superest tamē quotidie tempus, quo res diuinas commenteris: neque negotijs subtractum credis, quod Deo impendis. Quid de cura gregis, quem non tantum vigilijs protegis, exemplo incitas, sed etiam verbo pascis? Assueuisti nimirum iam pridem operi diuinorum omnium diuinissimo animas pascendi, qui non prius Sacerdos, quàm Virouiaci in Flandria Pastor fuisti: vt pateret non tam Tibi Te, quàm alijs initiatum esse; munerisque quod nunc geris, iam tum & omen caperes, & specimen dares. Verùm propositum mihi erat, non virtutum Tuarum, quas exercere, quàm ostentare mauis, præconem agere; sed hisce libris Tutorem & Patronum quærere: quem vti in Te reperisse me confido, ita manebo

*Perillustris & Reuerendissima Gratia Tua
Humillimus in Christo Seruus*

IACOBVS WYNSIUS

Louanij XIII. Kal. Aprilis, S. IOSEPHI festo die,
Anno M. D. C. XLV.

X ij

PRÆFA.